

de udtrykkelig sige, at de ville have Bevillingen, for at der kan gøres Forsøg, hvorved det kan konstateres, om der er Trang til Konsulentvirksomheden. Saa lidt vide de, at det hele, de ville gøre, er blot et Forsøg, om der er en saadan Trang, og i Resolutionen udtales der ogsaa noget om, at det navnlig skulde være den udenrigske Virksomhed, der lægges Vægt paa, medens det, der forlanges, er til den indenrigske. De udtale ogsaa, at Industrien staar med stærk Trang til at eksportere, og det tvivler jeg ikke om, i et lille Land som vort, hvor en stor Del af Industrien er beskyttet med høje Toldsatser, der vil Markedet snart blive for knapt, og Industrien maa komme til at staa med stor Trang til at eksportere. Om den imidlertid kan eksportere, er en anden Ting, det tror jeg ikke, den vil kunne gøre. Jeg for mit Bedkommende har aldeles ingen Tro til, at det vilde være gavnligt for Samfundet, om de 15,000 Kr. bleve vedtagne, og jeg tror ikke en Gang, at det vilde være gavnligt for Industrien.

Duff: Jeg har bedt om Ordet for at gøre et Par Bemærkninger til Vædringsforslag Nr. 94 om Lønning m. v. til Revisorer ved Kreditforeningerne. Dette Vædringsforslag, som Ordføreren jo berører, og som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling) efter min Mening jagde noget mindre rigtigt om, skal jeg for øvrigt senere komme til, idet jeg først vil berøre et andet Forhold, hvorom der ikke er stillet Vædringsforslag, men det hører selvfølgelig ind under § 19. Det er en Henstilling, jeg vil tillade mig at gøre til den ærede Indenrigsminister. Vi have intet Vædringsforslag stillet paa denne Konto, men der er i alt Fald en Del, navnlig Landmænd i Finansudvalget, som jeg antager, ikke have noget imod, om Ministeren vilde tage en Henstilling om dette Forhold til Føje. Det er angaaende Froskontrollen, der findes omtalt i Anmærkningerne under Konto III. A. 4. Dette Spørgsmaal har jo en meget stor Betydning for os Landmænd. Det har jo tidligere været ordnet paa den Maade, at det var en privat Mand, Møller—Holst, der havde denne Froskontrol, og han modtog et Statsstilskud, men siden Møller—Holst er gaaet fra, er Anstalten nu bleven en Statsanstalt og er kommen paa Finansloven. I Anmærkningerne er angivet, at den koster 13,000 Kr. om Aaret, men det kalkuleres, at deraf komme de 7,000 Kr. ind igen, altsaa forlanges der paa selve Finansloven kun 6,000 Kr., da det antages, at de 7,000 Kr. ville komme ind

ved den Betaling, der maa ydes for de Forsøg, der gøres ved denne Anstalt. Nu have vi tilladt os i Finansudvalget at anmode Ministeren om Oplysninger angaaende denne Anstalt. Alle Landmænd vide jo, som sagt, at det er en Ting, der har stor Betydning for os, hvorledes det Sædeforn og navnlig det Sædefros er, som vi bruge. Jeg siger navnlig Sædefrosen, thi det faar Betydning for mere end eet Aar ad Gangen, hvorimod Kornet kun faar Betydning for eet Aar ad Gangen. Ministeren har ogsaa velvillig, som man vil se i Betænkningen under Nr. 110, givet Oplysning om, hvorledes Forholdene ere ved denne Anstalt, hvordan Reglementet er, og hvad der skal ydes for Undersøgelse af Frø. Det oplyses navnlig i den sidste Skrivelse, at den fuldstændige Analyse af Korn, Bølgjød o. s. v. koster 5 Kr. og af de øvrige Frøsorter 7 Kr., og saa siges der i en Note nedenunder, at „Frøhandlere, der tiltaa Landmænd gratis Efterundersøgelse af de leverede Varer, betale en saadan fuldstændig Efterundersøgelse af de storkornede Frøsorter med 3 Kr., af de øvrige Frøsorter med 4 Kr. 50 Øre“. I dette Tilfælde koster det kun 4½ Kr., men ellers vil en Mand, som indsender Prøver af Frø til Undersøgelse, saa vidt jeg kan forstaa de Meddelelser, der foreligge, komme til at give 7 Kr. Nu tror jeg, der ikke er noget bedre Middel til at komme de Bedragerier til Livs, som vist efter en forstrækkelig stor Maalestok ere blevne drevne af Handlsmænd tidligere, end om en privat Mand uden alt for stor Udgift kunde sende sit Frø til Froskontrollen og saa det undersøgt, naar han har købt sit Frø hos en Frøhandler. Derfor forekommer det mig, at 7 Kr. er lovlig meget. Det spiller virkelig ingen Rolle, om der gives nogle saa tusinde Kr. mere eller mindre til en saadan Anstalt, og jeg vil derfor kun tillade mig at gøre den Henstilling til den ærede Minister, om han ikke kunde komme til det Resultat efter Overvejelse med andre sagkyndige, at Prisen kunde nedsættes, naar private Folk sende deres Frø ind og saa det undersøgt. Naturligvis, gøres det ikke i saa Fald for 6,000 Kr., saa maa den ærede Minister forlange mere til denne Anstalt, men jeg er vis paa, at alle Landmænd skønne saa meget paa det Arbejde, der gøres, at om det ogsaa blev 6,000 Kr. til, saa vilde der ingen Ulykke være i det.

Som sagt, da jeg tog Ordet, var det navnlig for at udtale mig om Vædringsforslag Nr. 94 om Lønning til Revisorerne ved Kreditforeningerne. Den ærede Ordfører for Flertallet sagde kun, at det var en